

Krajský soud v Ostravě

Havlíčkovo náměstí č. 34

728 81 Ostrava 1

V Brně dne 7. 10. 2022

Naše značka OKD19-Zmat/Maj

Žalobce a): **Ing. Lee Louda**, IČ: 693 26 681, se sídlem Vodičkova 41, PSČ 110 00 Praha 1, **insolvenční správce dlužníka Správa pohledávek OKD, a.s.**, IČ: 268 63 154, se sídlem Stonavská 2179, Doly, Karviná, PSČ 735 06

Právně zastoupen: **JUDr. Dušanem Dvořákem**, advokátem, číslo osvědčení ČAK 9714, se sídlem a adresou pro doručování **DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář**, Hlinky 505/118, 603 00 Brno, datová schránka: mcbpt3u

Žalobce b): **Správa pohledávek OKD, a.s.**, IČ: 268 63 154, se sídlem Stonavská 2179, Doly, Karviná, PSČ 735 06 (dále též „**Dlužník**“ nebo „**OKD**“)

Žalovaný č. 1: **Citibank N.A., London Branch**, se sídlem Citigroup Centre, Canada Square, Canary Wharf, Londýn, E14 5LB, Spojené království, registrační číslo: BR001018 (dále též „**Citibank**“)

Žalovaný č. 2: **New World Resources N. V.**, založená podle zákonů Nizozemí a registrovaná v holandském obchodním rejstříku pod číslem 34239108 a registrována jako zahraniční společnost v britském obchodním rejstříku s britským číslem založení BR016952 a se sídlem na adrese 115 Park Street, Londýn, W1K 7AP, Velká Británie (dále jen „**NWR NV**“)

Žalovaný č. 3: **NWR Holdings B. V.**, založená podle zákonů Nizozemí a registrovaná v holandském obchodním rejstříku pod číslem: 61294179, s registrovaným sídlem Herengracht 448, 1017 CA, Amsterdam, Nizozemské království (dále jen „**NWR BV**“)

ŽALOBA PRO ZMATEČNOST

proti rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 6. 2022, č. j. 14 VSOL 10/2022-2231

Zasláno datovou schránkou

Přílohy: plná moc, dále dle textu

Žalobce a) coby insolvenční správce je dle ustanovení § 11 odst. 2 zák. písm. n) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, od placení soudního poplatku osvobozen.

I. Úvod

1. Žalobci a) byl dne 11. 7. 2022 doručen rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 6. 2022, č. j. 14 VSOL 10/2022-2231, sp. zn. 32 ICm 3260/2016 (KSOS 25 INS 10525/2016) (dále jen „**Rozhodnutí VS II**“), kterým soud:
 - a) ve výroku I. potvrdil rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 9. 2021, č.j. 32 ICm 3260/2016-1964 (dále jen „**Rozhodnutí KS II**“) jako soudu prvního stupně se ve výrocích I., II., III., IV., V., IX. a XI;
 - b) ve výroku II. změnil výrok VI. Rozhodnutí KS II tak, že ve vztahu žalobce a) a žalované 1. v řízení o odpůrčí žalobě je žalobce a) povinen zaplatit žalované 1. náklady řízení před soudem prvního stupně ve výši 3 890 009,31 Kč k rukám advokáta žalované 1. do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku;
 - c) ve výroku III. změnil výrok VII. Rozhodnutí KS II tak, že ve vztahu žalobce a) a žalované 2. v řízení o odpůrčí žalobě je žalobce a) povinen zaplatit žalované 2. náklady řízení před soudem prvního stupně ve výši 580 122,50 Kč k rukám advokáta žalované 2. do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku;
 - d) ve výroku IV. změnil výrok VIII. Rozhodnutí KS II tak, že ve vztahu žalobce a) a žalované 3. v řízení o odpůrčí žalobě je žalobce a) povinen zaplatit žalované 3. náklady řízení před soudem prvního stupně ve výši 579 720,50 Kč k rukám advokáta žalované 3. do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku;
 - e) ve výroku V. změnil výrok X. Rozhodnutí KS II tak, že ve vztahu žalobkyně b) a žalované 1. v řízení o určení pravosti a výše pohledávek je žalobkyně b) povinna zaplatit žalované 1. náklady řízení před soudem prvního stupně ve výši 2 490 843,31 Kč k rukám advokáta žalované 1. do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku;
 - f) ve výroku VI. rozhodl tak, že ve vztahu žalobce a) a žalované 1. v řízení o odpůrčí žalobě je žalobce a) povinen zaplatit žalované 1. náklady odvolacího řízení ve výši 30 140,78 Kč k rukám advokáta žalované 1. do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku;
 - g) ve výroku VII. rozhodl tak, že ve vztahu žalobce a) a žalované 2. v řízení o odpůrčí žalobě je žalobce a) povinen zaplatit žalované 2. náklady odvolacího řízení ve výši 26 862 Kč k rukám advokáta žalované 2. do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku;
 - h) ve výroku VIII. rozhodl tak, že ve vztahu žalobce a) a žalované 3. v řízení o odpůrčí žalobě je žalobce a) povinen zaplatit žalované 3. náklady odvolacího řízení ve výši 43 876 Kč k rukám advokáta žalované 3. do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku;
 - i) ve výroku IX. rozhodl tak, že ve vztahu žalobce a) a žalované 1. v řízení o určení pravosti a výše pohledávek nemá žádný z těchto účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení;
 - j) ve výroku X. rozhodl tak, že ve vztahu žalobkyně b) a žalované 1. v řízení o určení pravosti a výše pohledávek je žalobkyně b) povinna zaplatit žalované 1. náklady odvolacího řízení ve výši 22 880,78 Kč k rukám advokáta žalované 1. do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
2. Žalobce a) napadl Rozhodnutí VS II v rozsahu výroků I. až X. dovoláním datovaným ke dni 9. 9. 2022, které bylo zveřejněno v insolvenčním rejstříku Dlužníka pod č.l. KSOS 25 INS 10525/2016-C19-233 (dále jen „**Dovolání**“). Proti Rozhodnutí VS II podal dovolání i žalobce b).
3. Jednou z dovolacích otázek Dovolání žalobce a) (i žalobce b) je otázka procesní subjektivity žalovaného č. 1, vznesená v Dovolání žalobce a), a to následující:

Má zahraniční (v Česku neregistrovaná) organizační složka zahraniční právnické osoby (tzv. „branch“) založená podle práva Spojených států amerických procesní subjektivitu ve smyslu ust. § 19 o.s.ř.?
4. Jelikož žalobce a) má za to, že žalovaný č. 1 nemá procesní subjektivitu, tj. nebyl způsobilý být účastníkem prvostupňového a odvolacího řízení, v rámci kterých bylo vydáno Rozhodnutí VS II a Rozhodnutí KS II, jelikož dle ust. § 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v znění pozdějších předpisů (dále jen „**o.s.ř.**“), platí, že kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé.

5. Výše uvedená dovolací otázka není samostatným důvodem, jenž opodstatňuje Dovolání, nicméně dle § 241a o.s.ř., jak uvádí i komentářová literatura, dovolací soud k těmto vadám (stejně jako k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci) přihlédne, i když nebyly dovolatelem uplatněny, ale jen v případě, že je dovolání podle § 237 až 238a přípustné (srov. § 242 odst. 3) (srov. DOLEŽÍLEK, Jiří. § 241a [Náležitosti a důvod dovolání]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. Občanský soudní řád. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 1081, marg. č. 9.).
6. Žalobce a) proto z důvodu právní jistoty, v případě, že dovolací soud neshledá Dovolání žalobce a) přípustné podle § 237 až 238a o.s.ř., podává z důvodu výše uvedené zmatečností vady tuto žalobu pro zmatečnost.
7. Žalobce a) zároveň, jak je uvedeno níže, navrhuje, aby výše nadepsaný soud přerušil toto řízení, a to až do doby, než dovolací soud pravomocně rozhodne o Dovolání žalobce a) proti Rozhodnutí VS II.

II.

Procesní aspekty žaloby

8. Aktivní legitimace žalobce: Aktivní legitimace žalobce a) k podání této žaloby pro zmatečnost vychází z ustanovení § 229 odst. 1 písm. b) o.s.ř., které stanoví, že žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout pravomocné rozhodnutí soudu prvního stupně nebo odvolacího soudu, kterým bylo řízení skončeno, jestliže ten, kdo v řízení vystupoval jako účastník, neměl způsobilost být účastníkem řízení. Žalobce a) jakožto účastník v řízení před prvostupňovým soudem i soudem odvolacím je aktivně legitimován k podání této žaloby pro zmatečnost. Žaloba zároveň nesplňuje podmínky nepřipustnosti dle § 230 o.s.ř.
9. Věcná a místní příslušnost soudu: Krajský soud v Ostravě je věcně a místně příslušný k projednání žaloby, kdy dle § 235a o.s.ř. věcně a místně příslušným soudem k projednání a rozhodnutí o žalobě pro zmatečnost je okresní nebo krajský soud, který rozhodoval o původní věci v prvním stupni, jde-li o žalobu pro zmatečnost podanou podle § 229 odst. 1 a 2 o.s.ř. Původní věc (spojené řízení o určení pravosti a výše pohledávky a o odpůřčí žalobě žalobce a), jak je popsáno níže) projednával v prvním stupni Krajský soud v Ostravě na základě ustanovení § 7a písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) (dále jen „InsZ“), podle kterého rozhodují krajské soudy jako soudy prvního stupně v incidenčních sporech a spor takto vyvolaný (i po spojení věci) byl incidenčním sporem na základě ustanovení § 159 odst. 1 písm. a) a d) InsZ. Místní příslušnost nadepsaného soudu byla v řízení dána podle § 7b InsZ, jelikož Dlužník má svůj obecný soud, resp. soud ve smyslu §§ 84 - 87 o.s.ř. v obvodu nadepsaného insolvenčního soudu.
10. Lhůta k podání žaloby pro zmatečnost: Nestanovuje-li ust. § 234 o.s.ř. jinak, musí být žaloba pro zmatečnost podána ve lhůtě tří měsíců od doručení napadeného rozhodnutí. Jelikož žalobce a) napadá Rozhodnutí VS II z důvodu dle § 229 odst. 1 písm. b), ust. § 234 o.s.ř. jinou (kratší) lhůtu nestanovuje. Rozhodnutí VS II bylo žalobci doručeno dne 11. 7. 2022. Žaloba je tak podána včas.
11. Procesní označení účastníků řízení: Žaloba pro zmatečnost je mimořádným opravným prostředkem, u které je účastenství (včetně legitimace k podání žalob) vymezeno ve vazbě na osoby, jež se účastnily řízení v jeho předchozích fázích (srov. NS 29 Odo 558/2001, Rc 43/2004 a NS 21 Cdo 4629/2009). „Účastníci řízení si také v řízení o těchto opravných prostředcích zachovávají (stejně jako v případě odvolání nebo dovolání) stejné procesní postavení jako v původním řízení. Je tedy nesprávné označovat například osobu, která měla v řízení o původní žalobě postavení žalovaného a která podala žalobu na obnovu řízení nebo žalobu pro zmatečnost, jako „žalobce“ [soud zde rozhoduje o žalobě na obnovu řízení (žalobě pro zmatečnost) podané žalovaným]“ (srov. DOLEŽÍLEK, Jiří. § 232 [Náležitosti žaloby]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. Občanský soudní řád. 3. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022, marg. č. 5.). Účastníci tohoto řízení jsou tak v této žalobě označeni stejně, jak byly označeni v řízení před Krajským soudem v Ostravě a Vrchním soudem v Olomouci.

III.

Shrnutí skutkového stavu a dosavadního řízení

12. Předmětem dosavadního řízení před Krajským soudem v Ostravě jako prvostupňovým soudem a Vrchním soudem v Olomouci jako odvolacím soudem byla odpůřčí žaloba žalobce a) jakožto insolvenčního správce podaná proti žalovaným a určovací žaloba žalovaného č. 1 podaná vůči

žalobcům (jak je popsáno níže). Tato dvě řízení byla spojena v jedno, přičemž označení účastníků bylo soudem provedeno tak, jak je uvedeno v záhlaví tohoto dovolání (k tomu viz níže).

- Důkaz:**
- *Žaloba o určení pravosti a výše pohledávek žalovaného č. 1 ze dne 9.6.2022, dostupná v ISIR pod č.l. KSOS 25 INS 10525/2016-C19-1,*
 - *Žaloba na určení neúčinnosti úkonů dlužníka (odpůrčí žaloba) žalobce a) ze dne 28.2.2017, dostupná v ISIR pod č.l. KSOS 25 INS 10525/2016-C22-1,*
 - *Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8.3.2017, Jednací číslo: 32 ICm 3260/2016-78, Sp.zn.: 32 ICm 3260/2016, 32 ICm 1277/2017 Sp.zn. ins.řízení: KSOS 25 INS 10525/2016, dostupné v ISIR pod č.l. KSOS 25 INS 10525/2016-C19-16 a pod č.l. KSOS 25 INS 10525/2016-C22-2*

13. Pohledávky žalovaného č. 1 Citibank, jimiž se soud prvního stupně zabýval v rámci určovací žaloby, jsou následující:

- i. pohledávka přihlášená pod číslem přihlášky **P-33** - nezajištěná, nepodmíněná a nevykonatelná pohledávka ve výši 9.530.033.808,71 Kč (dále jen „**Pohledávka 1**“) z titulu ručení za neuhrazené závazky společnosti NWR NV vyplývající ze smlouvy „**Indenture EUR 300,000,000 Senior Secured PIK Toggle Notes due 2020**“ uzavřené dne 7.10.2014 mezi NWR NV jako emitentem (Issuer), Citibank jako agentem pro zajištění (Security Agent), Dlužníkem, NWR Karbonia S.A. a NWR Holdings B.V jako ručiteli (Subsidiary guarantors), společností Deutsche Trustee Company Limited jako správcem, Deutsche Bank AG, London Branch jako agentem držitelů dluhopisů (Principal Transfer agent and Principal Paying Agent) a Deutsche Bank Luxembourg S.A. jako registrátorem (Registrar). Na základě SSN vydala společnost NWR NV dluhopisy o celkové jmenovité hodnotě ve výši 300 000 000 EUR s datem splatnosti v roce 2020, přičemž současně se v rámci SSN stal Dlužník ručitelem za splacení těchto Dluhopisů;
- ii. pohledávka přihlášená pod číslem přihlášky **P-100** - nezajištěná, nepodmíněná a nevykonatelná pohledávka ve výši 621.273.214,79 Kč (dále jen „**Pohledávka 2**“) z titulu ručení za neuhrazené závazky společnosti NWR BV vyplývající ze smlouvy nazvané „**Super Senior Term Facility Agreement EUR 35,000,000**“, uzavřené dne 9.9.2014 mezi NWR BV jako úvěrovaným, společností Deutsche Bank AG, London Branch jako agentem, Citibank jako agentem pro zajištění, Dlužníkem jako ručitelem, NWR Karbonia S.A. jako ručitelem, společností NWR NV., a dalšími smluvními stranami a ze smlouvy nazvané „**Intercreditor Agreement**“ uzavřené dne 7.10.2014 mezi New World Resources plc, NWR BV, NWR NV, Dlužníkem, Citibank, společností Deutsche Bank AG, London Branch jako agentem a některými dalšími stranami na jejímž základě je Citibank oprávněna jako agent pro zajištění uplatňovat pohledávky ze SSCF a vymáhat tak poskytnutý úvěr společnosti NWR BV, který nebyl doposud splacen;

(Pohledávka 1 a Pohledávka 2 dále společně též jako „**Pohledávky**“).

- Důkaz:**
- *Přihláška pohledávky žalovaného č. 1 P-33 v rámci insolvenčního řízení Dlužníka dostupná v ISIR pod č.l. KSOS 25 INS 10525/2016-P33,*
 - *Přihláška pohledávky žalovaného č. 1 P-100 v rámci insolvenčního řízení Dlužníka dostupná v ISIR pod č.l. KSOS 25 INS 10525/2016-P100*

14. Pohledávky byly ze strany insolvenčního správce i Dlužníka popřeny co do pravosti a in eventum i výše, kromě jiného i z důvodu neúčinnosti právních úkonů – Smluv, které jsou právními úkony naplňujícími znaky úkonů bez přiměřeného protiplnění. Žalovaný č. 1 v reakci na výsledek přezkumného jednání podal žalobu na určení pravosti a výše Pohledávek (dále jen „**Určovací žaloba**“).
15. Insolvenční správce následně podal odpůrčí žalobu, již napadl právní úkony Dlužníka, na níž žalovaný č. 1 zakládal důvod vzniku Pohledávek (dále jen „**Odpůrčí žaloba**“).
16. Řízení o Určovací žalobě a o Odpůrčí žalobě byla spojena v jedno řízení (dále jen „**Incidenční spor**“).

17. Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 23. 10. 2019, č. j. 32 ICM 3260/2016-1280 rozhodl tak, že zejména zamítl Odpůrčí žalobu dovolatele a určil, že Pohledávky Citibank jsou po právu co do pravosti a výše („dále jen „**Rozhodnutí KS I**“).
18. Vůči Rozhodnutí KS I podal dovolatel odvolání, kdy odvolací soud tento rozsudek prvostupňového soudu usnesením ze dne 19. 10. 2020, č.j. 13 VSOL 133/2020-1709, zrušil a věc soudu prvního stupně vrátil k dalšímu řízení (dále jen „**Rozhodnutí VS I**“).
19. Soud prvního stupně provedl po vrácení věci (vydání Rozhodnutí VS I) další dokazování, načež Rozhodnutím KS II rozhodl tak, že opět zamítl Odpůrčí žalobu dovolatele a určil, že Pohledávky Citibank jsou po právu co do pravosti a výše.
20. Proti Rozhodnutí KS II dovolatel podal opět odvolání, přičemž jedním z odvolacích důvodů byla i skutečnost, že žalovaný č. 1 nemá procesní subjektivitu (není způsobilý být účastníkem řízení), přičemž kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (srov. ust. § 103 o.s.ř.).
21. Vrchní soud v Olomouci navzdory výše uvedenému Rozhodnutí KS II tentokrát Rozhodnutím VS II potvrdil, kdy tento v Rozhodnutí VS II (kromě jiného) uzavřel, že londýnská pobočka žalovaného č. 1 není oddělena od své „mateřské“ banky (a potud nemá právní subjektivitu), nicméně za stavu, kdy její účastenství v soudních řízeních před soudy státu New York bylo prokázáno, odvolací soud neměl za to, že by žalovaný č. 1 nebyl podle právního řádu svého vzniku způsobilý mít procesní práva a povinnosti v soudním řízení, obdobně jak uzavřel i prvostupňový soud (bod 42.5. Rozhodnutí KS II).
22. **Žalobce a) má za to, že Vrchní soud v Olomouci posoudil procesní subjektivitu žalovaného č. 1 nesprávně, a proto podává tuto žalobu pro zmatečnost.**

IV.

Procesní subjektivita žalovaného č. 1

23. Žalovaný č. 1 je pouhou britskou pobočkou (tzv. „branch“) společnosti Citibank N.A. založené dle federálního práva Spojených států amerických. Žalobce a) tvrdí a má za to, že žalovaný č. 1 tak nemá procesní způsobilost být účastníkem soudního řízení (řízení vedeného u soudu v České republice), zejména pak nemůže být účastníkem řízení dle Určovací žaloby (resp. žalobcem dle Určovací žaloby) a nebyl tak způsobilý ani podat přihlášku Pohledávek do insolvenčního řízení.
24. Dle § 9 odst. 2 zákona č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, v platném znění (dále jen „**ZMPS**“), platí: *„Způsobilost zahraničních osob jiných než fyzických být účastníkem řízení a jejich procesní způsobilost se řídí právním řádem, podle něhož taková osoba vznikla; stačí však, je-li způsobilá podle českého právního řádu.“*
25. Je zcela zřejmé, že dle českého práva (ZMPS) nemá pouhá britská pobočka „London Branch“ procesní způsobilost být účastníkem řízení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. září 1999, sp. zn. 20 Cdo 2380/98). V souladu se ZMPS je nutné subjektivitu žalovaného č. 1 (nikoli jeho pobočky) posuzovat dle právního řádu, podle něhož tato společnost vznikla. Jak bylo v tomto řízení Dlužníkem doloženo, Citibank N.A. byla založena podle tzv. National Bank Act of the United States of America, tj. federálním zákonem USA 12 US Code § 38. Právnícká osoba takto založená je oprávněna dle sec. 25 tohoto federálního zákona zakládat v zahraničí své pobočky.
26. Navzdory námitkám žalobce a) a žalobce b) provedených v rámci Incidenčního sporu, se Vrchní soud v Olomouci nezabýval splněním podmínek procesní subjektivity žalovaného č. 1. Vrchní soud v Olomouci uzavřel, že žalovaný č. 1 procesní subjektivitu má, protože anglické soudy a soudy státu New York v minulosti se žalovaným č. 1 jakožto účastníkem řízení jednaly. Toto však zjevně není aplikace právní normy obsažené v §9 odst. 2 ZMPS, ale naopak snaha vyhnout se její aplikaci s poukazováním na rozhodovací praxi jiného soudu v jiné věci. Tato skutečnost - akceptace procesní subjektivity pobočky v jiné nesouvisející věci - však není pro posouzení procesní subjektivity žalovaného č. 1 jakkoliv relevantní (ani anglické právo ani právo státu New York není právním řádem, dle kterého žalovaný č. 1 vznikl; procesní subjektivitu ve Velké Británii může být také posuzována jinak, když je zde přímo místní pobočka, avšak v ČR žádná pobočka ve veřejném rejstříku evidována není).
27. V rámci Incidenčního sporu bylo v řízení předloženo stanovisko Dlužníka podpořené zejména právním posudkem zpracovaným společností Enterprise Law Group, LLP, ze dne 17. 8. 2021,

včetně úředně ověřeného překladu, plyne, že Citibank N.A. (tj. samotná právnická osoba, jehož žalovaný č. 1 je toliko pobočkou – „branch“) byla založena dle federálního práva USA.

28. Krajský soud v Ostravě v Rozhodnutí KS II uvedl, že žalovaný č. 1 vystupuje v soudních řízeních před soudy státu New York a anglickými soudy jako účastník řízení, zahraniční soudy s žalovaným č. 1 jednají a vydávají rozhodnutí zavazující žalovaného č. 1, aniž by byla v řízeních zpochybněna jeho způsobilost jednat před soudy, přičemž tato rozhodnutí zahraničních soudů byla vydána v letech 2012 až 2020 a jsou dostupná ve veřejných databázích (srov. bod 36.1.2. Rozhodnutí KS II). Dle názoru prvostupňového soudu je žalovaný č. 1 pobočkou zahraniční banky, založený podle anglického práva, zapsaný v anglickém obchodním rejstříku (Companies House) a tento vstupuje do právních vztahů, proto prvostupňový soud neměl pochybnosti o způsobilosti žalovaného č. 1 jednat před soudem a dle něj má žalovaný č. 1 hmotněprávní i procesní subjektivitu (srov. bod 42.5. Rozhodnutí KS II).
29. Vrchní soud v Olomouci k tomuto odkázal na svůj závěr formulovaný v bodě 29. Rozhodnutí VS II a na zjištění soudu prvního stupně o účastenství žalovaného č. 1 v soudních řízeních (body 34.5. až 34.11. Rozhodnutí KS II), přičemž měl za to, že mezi účastníky nebylo sporu o tom, že londýnská pobočka žalovaného č. 1 není oddělena od své „mateřské“ banky (a potud nemá právní subjektivitu), nicméně za stavu, kdy její účastenství v soudních řízeních před soudy státu New York mělo být v řízení prokázáno, neměl ani odvolací soud za to, že by žalovaný č. 1 Citibank nebyl podle právního řádu svého vzniku způsobilý mít procesní práva a povinnosti v soudním řízení, jak uzavřel i prvostupňový soud (bod 42.5. Rozhodnutí KS II).
30. **Žalobce a) namítá že účastenství žalovaného č. 1 v řízení ve státě New York (tedy stát sídla Citibank N.A.), ani před anglickými soudy (tedy ve státě, kde je zapsána pobočka Citibank N.A. - žalovaný č. 1) nevypovídají o nic o české právní úpravě hmotněprávní a procesní subjektivity.**
31. Krajský soud Ostravě **pouhým odkaz na judikaturu**, resp. názvy judikátů High Court of Justice, na který odkázal i Vrchní soud v Olomouci, konstatoval existenci procesní subjektivity žalovaného č. 1, jelikož žalovaný č. 1 byl účastníkem uvedených řízení. Takový odkaz ale **není v tomto směru nijak směrodatný ani jinak relevantní**. Na této skutečnosti nelze založit právní závěr o splnění **podmínek řízení podle českého práva**, jelikož není zřejmé (ani jinak prokázané či soudy v řízení zjištěné), **na základě čeho cizí soudy vyhodnocují splnění podmínek (jejich) řízení** (zda na základě právního řádu, ve kterém se dané řízení vede nebo jinak). **Splnění podmínek řízení nelze dovozovat na základě splnění podmínek v zahraničních řízeních (jelikož na takovém pravidle není § 9 odst. 2 ZMPS postaven)**, když není zřejmé, zda v těchto státech je procesní subjektivita rovněž založena na pravidlech dle mezinárodního soukromého práva, že „způsobilost se řídí právním řádem, podle něhož taková osoba vznikla“, jinými slovy, **způsobilost Citibank London Branch být účastníkem řízení dle anglického práva, práva státu New York nebo jiného práva, není žádnou zárukou způsobilosti Citibank London Branch být účastníkem dle českého práva, resp. dle práva podle něhož taková osoba vznikla (federálního práva USA), zejména za situace, kdy české právo (a závěry Nejvyššího soudu ČR) nepřipouští účastenství pobočky v soudním řízení.**
32. Citibank N.A. byla založena podle federálního práva USA (nikoliv státního práva státu New York), a (toliko) ze soudy odkazované judikatury nelze uzavřít, zda podmínky řízení v českém incidenčním sporu splněním právní normy dle § 9 odst. 2 ZMPS byly splněny. **Krajský soud v Ostravě a Vrchní soud v Olomouci v incidenčním sporu vyhodnotily toliko, že žalovaný č. 1 byl účastníkem řízení před anglickým soudem nebo soudem státu New York, nikoliv zda žalovaný č. 1 má dle federálního práva USA procesní subjektivitu.**
33. Ke splnění podmínek řízení musí soud přihlížet kdykoli v průběhu řízení (srov. § 103 o.s.ř.), i s ohledem na stanovisko společnosti Enterprise Law Group, LLP, ze dne 17. 8. 2021, jež bylo k důkazu řízení navrženo a předloženo žalobcem b), a jež je součástí spisu, má dovolatel za to, že Krajský soud v Ostravě i Vrchní soud v Olomouci podmínky řízení stran procesní subjektivity Citibank London Branch vyhodnotily nesprávně.
34. Právě ve výše uvedeném stanovisku Enterprise Law Group, LLP uvádí (k dotazu 2, zda Citibank N.A., London Branch může být účastníkem řízení), že dle ustálené linie precedentů federálních soudů USA nemají organizační složky právnické osoby samostatnou právní subjektivitu odděleně od svých mateřských společností, přičemž Nejvyšší soud USA rozhodl, že **mateřská banka „má skutečnou a praktickou kontrolu nad svými pobočkami; je založena na základě federálního zákona, který ji opravňuje „žalovat a být žalována – jako jeden subjekt, nikoliv po**

jednotlivých pobočkách“ (Spojené státy proti First Nat'l City Bank, 379 U.S. 3783 384 (1965). Federální právo USA, podle něhož Citibank, N.A. působí, vychází z východiska, že pobočky nejsou subjekty oddělenými od svých mateřských společností. Ve věci Spojené státy proti BCCI Holdings (Luxemburg), S.A. 48 F.3d 551, 554 (Odvolací soud pro District of Columbia, Federální odvolací soud rozhodl, že:

„Naše soudy již dlouho uznávají, že ačkoli k jednotlivým pobočkám lze přistupovat tak, že jsou na sobě nezávislé, každá pobočka, pokud není samostatně založena, musí být považována za součást mateřské banky, nikoliv za samostatný subjekt... Proto jsme dospěli k závěru, že pobočky zastoupené odvolateli nemají samostatnou právní subjektivitu odděleně od své mateřské společnosti.“

35. Rovněž ve věci *Commerzbank AG proti U.S. Bank, National Association*, federální okresní soud uvedl (vycházejíc z ustálené zásady), že pobočky banky nejsou samostatnými subjekty, a to jak v právním, tak v procesním kontextu.
36. Závěry o nesprávnosti vyhodnocení této otázky podtrhává i rozhodnutí ve věci *Greenbaum* (rozhodnutí Okresního soudu pro jižní distrikt státu New York v rozhodnutí 26 F. Supp. 2d 649 (S.D.N.Y. 1998), ze dne 30. listopadu 1998, ve věci *Greenbaum v. Svenska Handelsbanken, NY*), kde soud uvedl, že podle tohoto ustanovení se pobočka považuje za samostatnou banku pouze pro účely určení rozhodného času a místa jednání samotné banky, na které dovolatel i žalobce b) v rámci řízení odkazovali.
37. Žalobce a) má za to, že závěry Vrchního soudu v Olomouci (jakož i Krajského soudu v Ostravě) o způsobilosti žalovaného č. 1 Citibank být účastníkem řízení je nesprávný a v rozporu s judikaturou dovolacího soudu (kupř. usnesení ze dne 23. 5. 2003, sp. zn. 21 Cdo 270/2003:
- „Byl-li v žalobě označen za účastníka řízení ten, kdo nemá způsobilost být účastníkem řízení (tedy **ten, kdo nikdy tuto způsobilost neměl**, nebo ten, kdo sice byl způsobilý být účastníkem řízení, avšak před zahájením řízení tuto způsobilost ztratil), je třeba souhlasit s odvolacím soudem v tom, že **jde o nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit**. Ten, kdo nemá způsobilost být účastníkem řízení, nemůže v občanském soudním řízení vstoupit do procesních vztahů. V takto vadně zahájeném řízení nemůže vzniknout procesněprávní vztah, neboť zde chybí jeden z jeho základních prvků - jeden ze subjektů procesněprávního vztahu (způsobilá strana sporu). **Soud je proto povinen v kterémkoliv stadiu řízení k tomuto nedostatku podmínek řízení přihlídnout a řízení zastavit (§ 103, § 104 odst. 1 o.s.ř.).**“*
38. Žalobce a) má za to, že odvolací soud (a rovněž i soud prvostupňový) nesprávně vyhodnotily otázku způsobilosti žalovaného č. 1 být účastníkem řízení (tj. způsobilost podat Určovací žalobu), tj. jeho procesní subjektivitu. V návaznosti na výše uvedeného má žalobce a) za to, že žalovaný č. 1 procesní subjektivitu nemá a Vrchní soud v Olomouci tuto otázku nesprávně právně posoudil, čímž řízení zatížil zmatečností vadou.

Důkaz:

- *Titulní strana žádosti Citibank N.A. o registraci pobočky spolu s výňatky ze zakladatelské listiny a stanov Citibank N.A. přiloženými k žádosti, součást spisu Incidenčního sporu*
- *Právní posudek zpracovaný společností Enterprise Law Group, LLP ze dne 17. 8. 2021, součást spisu Incidenčního sporu*

V.

Závěr

39. Žalobce a) tvrdí a má za to, že Rozhodnutí VS II co do procesní subjektivity žalovaného č. 1 spočívá na nesprávném právním posouzení věci a Vrchní soud v Olomouci řízení (Incidenční spor) zatížil zmatečností vadou.
40. Vrchní soud v Olomouci nesprávně právně posoudil procesní subjektivitu žalovaného č. 1 dle § 19 o.s.ř. Citibank N.A. byla založena podle federálního práva USA, Vrchní soud v Olomouci (a soud prvního stupně) však procesní subjektivitu žalovaného č. 1 shledaly na základě skutečnosti, že žalovaný č. 1 byl účastníkem řízení před zahraničními soudy, soudy však v rozporu s § 103 o.s.ř. nezkoumaly splnění podmínek řízení v českém incidenčním sporu splněním právní normy dle § 9 odst. 2 ZMPS. Procesní subjektivita dle federálního práva USA nebyla v řízení prokázána, naopak tato byla žalobcem a) a žalobcem b) (a právním stanoviskem

ním doloženým) vyvrácena.

VI.

Návrh na přerušení řízení

41. Žalobce a) podává tuto žalobu pro zmatečnost ve lhůtě tří měsíců od doručení napadeného rozhodnutí (Rozhodnutí VS II) v souladu s ut. § 234 o.s.ř. (viz bod 10 této žaloby).
42. Žalobce a) rovněž uvádí, že proti napadenému Rozhodnutí VS II podal v stanovené lhůtě dovolání (viz bod 2 této žaloby). Otázka procesní subjektivity žalovaného č. 1 není samostatným dovolacím důvodem, jenž dovolání opodstatňuje, nicméně dle § 241a o.s.ř., jak uvádí i komentářová literatura, dovolací soud k těmto vadám (stejně jako k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci) přihlédne, i když nebyly dovolatelem uplatněny, ale jen v případě, že je dovolání podle § 237 až 238a přípustné (srov. § 242 odst. 3) (srov. DOLEŽÍLEK, Jiří. § 241a [Náležitosti a důvod dovolání]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. Občanský soudní řád. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 1081, marg. č. 9.).
43. Žalobce a) tudíž tuto žalobu pro zmatečnost podává z důvodu právní jistoty pro případ, že dovolání žalobce a) nebude dle dovolacího soudu co do ostatních dovolacích otázek shledáno jako přípustné.
44. Dle ust. § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. platí, že soud může řízení přerušit, jestliže probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu, nebo jestliže soud dal k takovému řízení podnět.
45. Žalobce a) dovolací řízení o dovolání žalobce ze dne 9. 9. 2022 za takové řízení považuje. Hlavní důvod pro přerušení řízení spočívá v hospodárnosti řízení, tj. aby stejná otázka nebyla posuzována zbytečně dvakrát (srov. například C 9541) (viz PŘIDAL, Ondřej. § 109 [Přerušení řízení rozhodnutím soudu]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. Občanský soudní řád. 3. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022, marg. č. 6.).
46. Žalobce a) tudíž navrhuje, aby výše nadepsaný soud přerušil toto řízení o žalobě pro zmatečnost žalobce a), a to až do pravomocného rozhodnutí dovolacího soudu o dovolání žalobce a) proti Rozhodnutí VS II.

VII.

Návrh ve věci

47. S ohledem na výše uvedenou zmatečnou vadu má tak žalobce a) za to, že pravomocný rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 6. 2022, č. j. 14 VSOL 10/2022-2231, neobstojí.
48. Žalobce a) pak v návaznosti na § 235e odst. 2 větu druhou o.s.ř. navrhuje, aby **výše nadepsaný soud zrušil rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 6. 2022, č. j. 14 VSOL 10/2022-2231, v plném rozsahu, tedy v rozsahu výroků I. až X. a řízení ve věci zastavil.**
49. Jelikož žalobce a) má za to, že důvody pro zrušení rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci platí i pro zrušení Krajského soudu v Ostravě (Rozhodnutí KS II), žalobce a) navrhuje, aby **výše nadepsaný soud v souladu s § 235e odst. 2 věty třetí o.s.ř. zrušil v plném rozsahu též rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 9. 2021, č.j. 32 ICm 3260/2016-1964.**

Podáno s účtou

Za Ing. Lee Loudu, Ph.D.

insolvenčního správce dlužníka Správa pohledávek OKD, a.s.

JUDr. Dušan Dvořák,

advokát v plné moci